

Επίθετα σε -ύς, -εία, -ύ

Τα επίθετα σε -ύς, -ία, -ύ τονίζονται στη λήγουσα (οξύτονα):

π.χ. βαθύς, τραχύς, γηατός, βαρύς, μακρύς, ελαφρύς κ.ά.

- Το -υ της κατάληξης των αρσενικών και των ουδετέρων διατηρείται μόνο στην ονομαστική, στην αιτιατική και στην κλητική του ενικού.

Στις άλλες πτώσεις γράφεται με ι:

π.χ. ο μακρύς, το μακρύ/οι μακριοί, των μακριών, τους μακριούς.

- Η γενική ενικού του αρσενικού και του ουδετέρου είναι σπάνια

ΠΩΣ ΚΛΙΝΕΤΑΙ

	ΠΤΩΣΕΙΣ	Επίθετα σε -ύς, -εία, -ύ		
ΕΝΙΚΟΣ	Ονομαστ.	ο ευθύς	η ευθεία	το ευθύ
	Γενική	του ευθέος	της ευθείας	του ευθέως
	Αιτιατική	τον ευθύ	την ευθεία	το ευθύ
	Κλητική	ευθύ	ευθεία	ευθύ
ΠΛΗΘΥΝΤ	Ονομαστ.	οι ευθείς	οι ευθείες	τα ευθέα
	Γενική	των ευθέων	των ευθειών	των ευθέων
	Αιτιατική	τους ευθείς	τις ευθείες	τα ευθέα
	Κλητική	ευθείς	ευθείες	ευθέα
βραχύς, αμβλύς, ευρύς, οξύς, δριμύς, ταχύς, θρασύς κ.ά. Συνήθως σε φράσεις όπως: οξεία γωνία, βραχέα κύματα, βαρέων βαρών κ.τ.λ.				